

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4851/2021
14.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Споменке Зарић, председника већа, Добриле Страјина, Весне Субић, Драгане Миросављевић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ, ГГ и ДД, сви из ..., и ЂЂ из ..., чији је заједнички пуномоћник Стојан Такић, адвокат из ..., против туженог ЕЕ из ..., чији је пуномоћник Саша Момчиловић, адвокат из ... и АД „Бисерница“ из Рожаја, Црна Гора, ради утврђења, одлучујући о ревизијама туженог ЕЕ, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 988/2020 од 17.12.2020. године, у седници од 14.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог ЕЕ из ..., изјављеној 19.02.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ЕЕ изјављена дана 19.02.2021. године против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 988/2020 од 17.12.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ЕЕ, изјављена 23.02.2021. године, против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 988/2020 од 17.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 2789/16 од 05.09.2017. године, која је исправљена решењем под истим бројем од 01.02.2018. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужилаца и утврђено да је ништав Уговор о продаји пословног простора у Лесковцу, закључен између продавца ДП „Агробисерница“ из Рожаја, чији је правни следбеник АД „Бисерница“ из Рожаја и туженог ЕЕ, оверен пред Основним судом у Лесковцу Ов 3761/05 дана 02.06.2005. године. Ставом другим изреке тужени ЕЕ је обавезан да наведени пословни простор уступи тужиоцима у државину предајом кључева. Ставом трећим изреке утврђено је да је ништав сваки правни посао који је сачинио ЕЕ, а који се односи на располагање наведеном непокретношћу. Ставом четвртим изреке, тужени су обавезани да тужиоцима накнаде трошкове парничног поступка у износу од 240.000,00 динара, од чега првотужени износ од 212.500,00 динара, а друготужени 27.500,00 динара. Првостепена пресуда исправљена је решењем под истим бројем од 01.02.2018. године.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 988/2020 од 17.12.2020. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог ЕЕ и потврђена првостепена пресуда исправљена решењем у ставу првом изреке. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима поступка из става четвртог изреке првостепене пресуде, тако што је тужени ЕЕ обавезан да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 141.750,00 динара, а тужени АД „Бисерница“ износ од 8.250,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужени ЕЕ је изјавио ревизију 19.12.2021. године, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку, а изјавио и ревизију 23.02.2021. године, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог од 19.02.2021. године, као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП, који се примењује на основу члана 506. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11). Наиме, ревизијом се указује на погрешну примену одредаба Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља, Закона о привредним друштвима и Закона о облигационим односима, али се не указује на законске разлоге за изузетну дозвољеност ревизије из члана 404. став 1. ЗПП, а због битне повреде одредаба парничног поступка посебна ревизија се не може поднети. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављених ревизија у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизије туженог нису дозвољене.

Тужба у овој парници поднета је 29.04.2010. године, а вредност предмета спора је 2.240.000,00 динара.

С обзиром да је наведена вредност предмета спора очигледно испод ревизијског цензуса од 40.000 евра у динарској противвредности из члана 403. став 3. ЗПП, произилази да је ревизија туженог, поднета 19.02.2021. године недозвољена, као и ревизија поднета 23.02.2021. године.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставовима другом и трећем изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Споменка Зарић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић